

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

P7_TA(2013)0280

Rola UE w promowaniu szerzej zakrojonego partnerstwa transatlantyckiego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. na temat roli UE w promowaniu szerszego partnerstwa transatlantyckiego (2012/2287(INI))

(2016/C 065/16)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie stosunków transatlantyckich, w szczególności rezolucję z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie poprawy stosunków między UE a USA w ramach porozumienia o partnerstwie transatlantyckim ⁽¹⁾, rezolucję z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie stosunków transatlantyckich po wyborach w USA ⁽²⁾, a także rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie szczytu UE–USA z dnia 28 listopada 2011 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając wyniki szczytu UE–USA, który odbył się w dniu 28 listopada 2011 r. w Waszyngtonie D.C.,
- uwzględniając wspólne oświadczenia w ramach 71. Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców w grudniu 2011 r. w Jacksonville, 72. Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców w czerwcu 2012 r. w Kopenhadze i Strasburgu oraz 73. Transatlantyckiego Dialogu Ustawodawców w listopadzie 2012 r. w Waszyngtonie D.C.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2012 r. w sprawie stosunków handlowych i gospodarczych ze Stanami Zjednoczonymi ⁽⁴⁾, w której wyrażono poparcie dla idei rozpoczęcia negocjacji z myślą o zawarciu kompleksowego porozumienia gospodarczego, oraz swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. ⁽⁵⁾ w sprawie mandatu negocjacyjnego,
- uwzględniając oświadczenie prezydenta USA Baracka Obamy, przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy'a i przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso z dnia 13 lutego 2013 r., w którym ogłoszono, że Stany Zjednoczone i Unia Europejska uruchomią wewnętrzne procedury niezbędne do rozpoczęcia negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa w dziedzinie handlu i inwestycji,
- uwzględniając deklarację ze szczytu Rady Północnoatlantyckiej w Chicago w dniu 20 maja 2012 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa ⁽⁶⁾, rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie realizacji wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony ⁽⁷⁾ oraz rezolucję z dnia 22 listopada 2012 r. w sprawie bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberobrony ⁽⁸⁾,
- uwzględniając wspólne oświadczenie wydane przez Unię Europejską i Stany Zjednoczone Ameryki na temat regionu Azji i Pacyfiku w dniu 12 lipca 2012 r.,
- uwzględniając dokument Ministerstwa Obrony Stanów Zjednoczonych pt. „Utrzymanie globalnego przywództwa USA – priorytety obronne w XXI w.” ze stycznia 2012 r., w którym przedstawiono zmiany w strategii wojskowej USA,
- uwzględniając drugie przemówienie inauguracyjne prezydenta USA Baracka Obamy z dnia 21 stycznia 2013 r., jego orędzie o stanie państwa z dnia 12 lutego 2013 r. oraz uwagi wiceprezydenta USA Josepha Bidena z dnia 2 lutego 2013 r., skierowane do uczestników monachijskiej konferencji poświęconej kwestiom bezpieczeństwa,

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 226.

⁽²⁾ Dz.U. C 117 E z 6.5.2010, s. 198.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0510.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0388.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0227.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0334.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0455.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0457.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- uwzględniając strategiczne partnerstwo UE z Brazylią (2007) i Meksykiem (2008), układy o stowarzyszeniu UE z Meksykiem, Chile i Ameryką Środkową, porozumienia handlowe z Kolumbią i Peru, negocjacje w sprawie porozumienia o partnerstwie strategicznym oraz kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej, prowadzone z Kanadą, a także toczące się obecnie negocjacje z Mercosurem,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2012 r. w sprawie określenia nowej współpracy na rzecz rozwoju z Ameryką Łacińską⁽¹⁾, w której podkreślono wsparcie UE na rzecz procesu integracji regionalnej w Ameryce Łacińskiej, który reprezentują: CELAC, UNASUR, Mercosur, Wspólnota Andyjska, SICA, CARICOM oraz Sojusz Państw Regionu Pacyfiku,
  - uwzględniając regularne spotkania na szczycie, jakie UE i USA odbywają z krajami Ameryki Łacińskiej, organizowany dwa razy w roku szczyt UE–CELAC oraz szczyt obydwu kontynentów amerykańskich, z których obydwa są przewidziane na rok 2015,
  - uwzględniając stosunki UE z afrykańskimi regionalnymi i subregionalnymi organizacjami wybrzeża Atlantyku, zwłaszcza z Unią Afrykańską, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Środkowej i Południowoafrykańską Wspólnotą Rozwoju,
  - uwzględniając oświadczenia przywódców krajów G20, dokument końcowy Zespołu Zadaniowego Systemu NZ ds. Planu Działania NZ na rzecz Rozwoju po 2015 r. (*Dążenie ku przyszłości, jakiej pragniemy dla wszystkich*) oraz dokument końcowy konferencji Narodów Zjednoczonych na temat zrównoważonego rozwoju (*Przyszłość, jakiej pragniemy*),
  - uwzględniając swoje rezolucje m.in. w sprawie wiosny arabskiej, Mali, Bliskiego Wschodu, Syrii, Iranu, Afganistanu, Partnerstwa Wschodniego, Rosji i Chin,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych (A7-0173/2013),
- A. mając na uwadze, że w basenie Oceanu Atlantyckiego najważniejsze stosunki polityczne i gospodarcze łączą UE i USA; mając na uwadze, że początek drugiej kadencji prezydenta Obamy powinien przyczynić się do wzmocnienia tych stosunków dzięki nowemu ambitnemu programowi;
- B. mając na uwadze, że podstawą partnerstwa transatlantyckiego są silne więzi polityczne, kulturalne, gospodarcze i historyczne, a także wspólne wartości, takie jak wolność, demokracja, prawa człowieka i praworządność oraz wspólne cele, takie jak dobrobyt, otwarte i zintegrowane gospodarki, postęp społeczny i integracja, trwałe rozwój i pokojowe rozwiązywanie konfliktów;
- C. mając na uwadze, że światowe pogorszenie koniunktury spowodowało znaczne cięcia wydatków na obronę zarówno w UE, jak i w USA;
- D. mając na uwadze, że w globalnym, złożonym i w coraz większym stopniu wielobiegunowym świecie UE i USA mimo światowego kryzysu powinny nadal odgrywać kluczową i konstruktywną rolę na arenie światowej polityki, w światowej gospodarce i w dziedzinie kształtowania środowiska międzynarodowego, a także wspólnie rozwiązywać konflikty regionalne oraz stawiać czoła globalnym wyzwaniom w oparciu o wielostronne podstawy, zwłaszcza w ramach organizacji międzynarodowych; mając na uwadze, że w związku z tym UE i USA powinny również zadbać o zaangażowanie nowych ważnych mocarstw, w tym dwóch strategicznych partnerów UE w Ameryce Łacińskiej, jakimi są Brazylia i Meksyk, oraz Kanady;
- E. mając na uwadze, że równocześnie ze zmianami zachodzącymi w globalnym krajobrazie politycznym, wywołanymi pojawieniem się nowych mocarstw w Azji, ośrodki analityczne, organizacje międzynarodowe i niektóre rządy podkreślają od niedawna coraz większe znaczenie basenu Oceanu Atlantyckiego jako całości, w tym jego wymiaru południowego, jak i potrzebę współpracy między krajami wchodzącymi w jego skład, aby umożliwić rozwiązywanie wspólnych problemów całego regionu;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0235.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- F. mając na uwadze, że Ameryka Łacińska to region, który łączy z UE i USA wiele wspólnych wartości, interesów, historia i coraz ściślejsze powiązania gospodarcze; mając na uwadze, że kraje Ameryki Łacińskiej powołały wiele regionalnych i subregionalnych organizacji; mając na uwadze, że użyteczne wydaje się analizowanie ewentualnych dziedzin, w których możliwe byłoby nawiązanie różnych rodzajów współpracy w ramach trójkąta; mając na uwadze, że współpraca ta mogłaby objąć kraje afrykańskie należące do basenu Oceanu Atlantyckiego; mając na uwadze, że ważne jest oparcie współpracy w przestrzeni transatlantyckiej na zasadzie kompromisu uwzględniającej różnorakie interesy, a także mając na uwadze, że wszystkie strony powinny zachować prawo realizacji własnych priorytetów krajowych i stosowania własnego podejścia do kwestii rozwoju;
- G. mając na uwadze, że niektóre kraje, zwłaszcza Chiny, ale również Indie są coraz aktywniejsze w obszarze basenu Oceanu Atlantyckiego, zwłaszcza na południowym Atlantyku, gdzie na ich działania wpływ ma ich zapotrzebowanie na surowce i żywność;
- H. mając na uwadze, że w ramach szerszego partnerstwa atlantyckiego należy zająć się kwestiami takimi jak rozwój, bezpieczeństwo, energia i imigracja, jak również wspierać stopniową konwergencję gospodarczą i polityczną;
- I. mając na uwadze, że oprócz szerokiej perspektywy atlantyckiej istnieją inne bieżące sprawy i konflikty, w związku z którymi zasadnicze znaczenie mają skoordynowane działania UE i USA;
- J. mając na uwadze, że wzrost liczby i coraz bardziej zaawansowany charakter szeroko zakrojonych ataków cybernetycznych doprowadziły do przeglądu odnośnego prawodawstwa, przy czym USA ustanowiły dobrowolne mechanizmy sprawozdawczości, podczas gdy UE planuje przyjąć bardziej restrykcyjne obowiązkowe środki;

Stosunki dwustronne

1. gratuluje Barackowi Obamie ponownego wyboru na prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki; zaprasza go do wystąpienia w Parlamencie Europejskim w trakcie sesji plenarnej w Strasburgu podczas kolejnej wizyty w Europie;
2. wzywa do jak najszybszego zorganizowania spotkania na szczycie między UE a USA, aby uzgodnić wspólny program obejmujący cele krótko- i długoterminowe w zakresie spraw dwustronnych oraz kwestii globalnych i regionalnych;
3. dostrzega długotrwałe konsekwencje, jakie dla partnerstwa transatlantyckiego ma reorientacja geopolityczna USA na rzecz Azji; podkreśla konieczność konstruktywnej, spójnej i strategicznej odpowiedzi ze strony UE; uważa, że umożliwi to także UE aktywniejsze zaangażowanie się w regionie Azji i Pacyfiku i występowanie jako niezależny globalny podmiot, ale w bliskiej współpracy z USA, a tym samym pogłębianie strategicznego wymiaru partnerstwa transatlantyckiego;
4. wyraża zadowolenie z powodu oficjalnego ogłoszenia negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa na rzecz handlu i inwestycji; podkreśla, że porozumienie to będzie oznaczać silny bodziec dla gospodarki UE i USA oraz ożywi stosunki między UE a USA; zwraca uwagę, że jego globalne skutki będą wykraczać poza wymiar dwustronny, gdyż będzie ono podstawą wspólnego podejścia do zasad i norm w dziedzinie globalnego handlu, inwestycji i kwestii związanych z handlem; podkreśla znaczenie silnej woli politycznej i konstruktywnego podejścia, aby negocjacje były prowadzone skutecznie; oczekuje, że proces transatlantyckiego partnerstwa na rzecz handlu i inwestycji będzie źródłem nowego politycznego bodźca w stosunkach transatlantyckich, który można by i należy wykorzystać do pobudzenia bliższej współpracy w innych obszarach, w tym w polityce zagranicznej;
5. wzywa wysoką przedstawiciel do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej, Radę Komisję i państwa członkowskie UE do ściślejszej koordynacji polityki UE wobec rządu USA, aby utrwalić przekonanie, że UE jest konsekwentnym i skutecznym partnerem na arenie międzynarodowej; z uwagi na niebezpieczeństwo wystąpienia różnych sytuacji kryzysowych w regionach sąsiadujących z UE oraz doktrynę USA polegającą na odgrywaniu roli „zakulisowego przywódcy” podkreśla znaczenie wzmocnienia również wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony;
6. przypomina własną propozycję utworzenia transatlantyckiej rady politycznej, która byłaby organem systematycznych konsultacji oraz koordynacji polityki zagranicznej i polityki bezpieczeństwa pod przewodnictwem wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej oraz sekretarza stanu USA;
7. docenia wkład transatlantyckiego dialogu ustawodawców – jako konstruktywnego i merytorycznego organu – we wzmacnianie stosunków między UE a USA poprzez zapewnianie forum dla dialogu parlamentarnego, określanie celów i koordynację w zakresie kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania; z zadowoleniem przyjmuje otwarcie biura łącznikowego Parlamentu Europejskiego w Waszyngtonie i zaprasza Kongres USA do utworzenia podobnego biura w Brukseli; apeluje o kontynuowanie wymian pracowników między obiema instytucjami;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

8. zdecydowanie potępia ataki terrorystyczne, jakie miały miejsce w Bostonie w dniu 15 kwietnia 2013 r.; zachęca obu partnerów do kontynuowania walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną przy jednoczesnym poszanowaniu i przestrzeganiu praw człowieka i podstawowych swobód; jest głęboko zaniepokojony ostatnimi doniesieniami na temat amerykańskich operacji inwigilacji i zbierania danych w ramach programu PRISM i ich skutkami dla ochrony swobód obywatelskich obywateli UE; wzywa Komisję i Radę do podniesienia tej kwestii na nadchodzącym spotkaniu ministerialnym UE-USA dotyczącym WSiSW w dniu 14 czerwca 2013 r.; odnotowuje fakt, że weszło już w życie porozumienie w sprawie rejestrów nazwisk pasażerów oraz umowa dotycząca programu śledzenia środków finansowych należących do terrorystów (porozumienie SWIFT), które Parlament zatwierdził; wzywa partnerów do zacieśnienia współpracy w zakresie porozumienia w sprawie prywatności i ochrony danych w celu zakończenia negocjacji, tak aby zapewnić odpowiednią przejrzystość procesu przetwarzania danych i wystarczającą ochronę danych osobowych;

9. zwraca uwagę na rosnące znaczenie stosowania bezzałogowych statków powietrznych; podkreśla potrzebę ożywionej debaty na temat uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych, przejrzystości i kontroli; z zadowoleniem przyjmuje obecną debatę w USA i oczekuje, że już niedługo możliwe okaże się ustanowienie kompleksowych ram prawnych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje decyzje ogłoszone przez prezydenta Baracka Obamę w swoim przemówieniu w dniu 23 maja 2013 r. dotyczące oficjalnego ustanowienia nowych ograniczeń w zakresie wykorzystania samolotów bezzałogowych jako broni śmiertelnej i zaangażowania Kongresu w zbadanie możliwości w zakresie zwiększenia kontroli tego wykorzystania; zachęca obydwu partnerów do prowadzenia dyskusji na temat uzbrojonych bezzałogowych statków powietrznych i podkreśla potrzebę podjęcia działań zmierzających do wprowadzenia w przyszłości regulacji międzynarodowych ze względu na globalne konsekwencje;

10. ponownie wyraża pogląd, że UE musi w dalszym ciągu przywoływać w rozmowach z USA na szczeblu politycznym i technicznym nienową kwestię dotyczącą wymogu posiadania wiz przez obywateli czterech państw członkowskich UE;

11. ponownie podkreśla rosnące znaczenie cyberobrony i z zadowoleniem przyjmuje utworzenie na szczycie w 2010 r. grupy roboczej ds. bezpieczeństwa cybernetycznego i cyberprzestępczości; uważa, że UE i USA powinny priorytetowo traktować współpracę w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego oraz zwraca szczególną uwagę na kwestię odpierania ataków cybernetycznych, jak i podejmować wspólne starania na szczeblu międzynarodowym celem opracowania kompleksowych i przejrzystych międzynarodowych ram prawnych, które będą zawierać minimalne normy w zakresie polityki bezpieczeństwa cybernetycznego i jednocześnie chronić podstawowe wolności;

12. ubolewa nad tym, że UE i USA planują wdrożenie różnych poziomów czujności w zakresie bezpieczeństwa cybernetycznego w momencie, gdy NATO apeluje o zintensyfikowanie współpracy; podkreśla, że takie niespójności nie tylko zagrażają cyberobronie, ale mogą również spowodować problemy w zakresie handlu dla przedsiębiorstw prowadzących działalność w obu jurysdykcjach;

13. z zadowoleniem przyjmuje ponowną obietnicę zamknięcia obozu w Guantánamo złożoną przez prezydenta Baracka Obamę w swoim przemówieniu w dniu 23 maja 2013 r.; ponownie wzywa prezydenta Baracka Obamę do jak najszybszego umożliwienia więźniom, którym nie zostaną postawione zarzuty, powrotu do kraju pochodzenia lub innego bezpiecznego kraju, a także do bezwzględnego osądzenia tych więźniów Guantánamo, wobec których istnieją wystarczające dopuszczalne dowody, w ramach sprawiedliwego przesłuchania publicznego prowadzonego przez niezależny i bezstronny trybunał, a w przypadku ich skazania – do dopilnowania, by zostali umieszczeni w więzieniu na terytorium Stanów Zjednoczonych zgodnie z właściwymi międzynarodowymi normami i zasadami;

14. podkreśla ciągle znaczenie NATO jako fundamentu bezpieczeństwa transatlantyckiego; ponownie apeluje o umocnienie partnerstwa strategicznego między UE a NATO;

Agenda atlantycka i globalna

15. wzywa obydwu partnerów do zbadania dziedzin i ram, dzięki którym możliwa byłaby szersza współpraca transatlantycka w wymiarze pragmatycznym, a także do poddania analizie – wraz z innymi krajami basenu Oceanu Atlantyckiego – kwestii przydatności takiej rozszerzonej współpracy; podkreśla, że z perspektywy UE do takich ewentualnych dziedzin należą kwestie gospodarcze i społeczne, globalne zarządzanie, proces demokratyzacji, prawa człowieka, współpraca na rzecz rozwoju, zmiana klimatu, bezpieczeństwo i energia; wzywa partnerów do przeanalizowania – z myślą o tych rozmowach trójstronnych – możliwości skorzystania z regionalnych i subregionalnych struktur utworzonych w Ameryce Łacińskiej, które UE tradycyjnie wspiera;

16. sugeruje, aby partnerzy prowadzili ze sobą regularną wymianę poglądów na temat szczytów odbywanych z krajami Ameryki Łacińskiej w kontekście regionalnym, tzn. organizowanego dwa razy w roku szczytu UE-CELAC i szczytu obydwu kontynentów amerykańskich organizowanego przez Organizację Państw Amerykańskich;

17. podkreśla, że istnieją już różnorodne wielostronne ramy utworzone z myślą o konkretnych zagadnieniach, które charakteryzują się silną cechą trójstronności, takie jak regionalna inicjatywa na rzecz bezpieczeństwa w Ameryce Środkowej;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

18. przypomina o pozytywnej roli, jaką Kanada – z którą obaj partnerzy utrzymują solidne relacje – może odgrywać w szerszej współpracy transatlantyckiej;
19. wzywa również obydwu partnerów do zbadania możliwości szerszej współpracy obejmującej kraje afrykańskie położone u wybrzeży Atlantyku, a także do określenia odnośnych obszarów i ram przy uwzględnieniu odpowiednich organizacji afrykańskich;
20. wzywa UE i USA do skoordynowanych działań z myślą o przyczynieniu się do stabilnego pokoju i współpracy w skali międzynarodowej w oparciu o skutecznie wdrażaną zasadę wielostronności i udziału krajów wschodzących, w tym również z południowych wybrzeży Oceanu Atlantyckiego; wzywa partnerów do kontynuowania prac nad ONZ-owskim programem reform przy jednoczesnym zaangażowaniu pozostałych krajów atlantyckich i uwzględnieniu ich interesów; wyraża potrzebę ściślejszej współpracy między UE a krajami obydwu kontynentów amerykańskich w ramach ONZ;
21. przypomina, że Międzynarodowy Trybunał Karny staje się w coraz większym stopniu niezbędnym instrumentem prawa międzynarodowego i podstawową składową polityki zagranicznej UE w dążeniu do realizacji celu, jakim jest położenie kresu bezkarności; wyraża uznanie dla działalności MTK z okazji 10. rocznicy jego istnienia; wyraża zadowolenie z działań podjętych przez administrację prezydenta B. Obamy w celu przywrócenia stosunków roboczych z Trybunałem i oczekuje dalszych kroków ze strony USA zmierzających do ponownego podpisania i ratyfikowania statutu rzymskiego;
22. wzywa UE i USA do współpracy na rzecz wzmocnienia organizacji regionalnych i subregionalnych w basenie Oceanu Atlantyckiego, zwłaszcza że organizacje te odgrywają ważną rolę w promowaniu integracji gospodarczej i politycznej;
23. wzywa partnerów do nadania nowego impulsu G20, m.in. dzięki jednoczesnemu równoprawnemu zaangażowaniu pozostałych państw atlantyckich biorących udział w tym forum; podkreśla, że w związku z ponownym wyborem B. Obamy na prezydenta oraz wyłonieniem nowych liderów wśród najbardziej wpływowych krajów grupy G20 nadszedł czas, by następne posiedzenie G20 było ambitniejsze i skuteczniejsze oraz oczekuje, że kwestia ta zostanie poruszona na następnym szczycie dwustronnym;
24. podkreśla, że ewentualne zawarcie transatlantyckiego partnerstwa na rzecz handlu i inwestycji stworzy perspektywę powstania ogromnego obszaru gospodarczego obejmującego Amerykę Północną, UE i wiele krajów Ameryki Łacińskiej, z którymi obydwaj partnerzy negocjowali porozumienia gospodarcze;
25. podkreśla, że integracja dwóch spośród największych gospodarek rynkowych może stworzyć geopolityczny wzorzec promowania wartości demokratycznych;
26. podkreśla, że demokracja, praworządność i poszanowanie praw człowieka muszą mieć kluczowe znaczenie dla krajów basenu Oceanu Atlantyckiego; zachęca do dalszej współpracy między UE i USA w ramach programów promujących demokrację, wolne i uczciwe wybory oraz ochronę praw człowieka;
27. podkreśla znaczenie skoordynowanych działań w celu przeciwdziałania zagrożeniom dla globalnego bezpieczeństwa, takim jak terroryzm, upadłe państwa, handel ludźmi, bronią i narkotykami, przestępczość zorganizowana, piractwo i cyberprzestępczość, z których wszystkie stanowią obecnie niebezpieczeństwo w basenie Oceanu Atlantyckiego; podkreśla potrzebę pogłębienia kompleksowej współpracy między wszystkimi krajami basenu Oceanu Atlantyckiego w ramach zwalczania handlu narkotykami, który rozprzestrzenił się w całej Afryce Zachodniej i w Sahelu; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie partnerów na rzecz regionalnego planu działania Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej w dziedzinie narkotyków;
28. zwraca uwagę na szczególnie ważną rolę bezpieczeństwa morskiego w przestrzeni atlantyckiej; z zadowoleniem przyjmuje wysiłki podejmowane przez partnerów w ścisłej współpracy ze Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej i Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Środkowej w celu przeciwdziałania piractwu i promowania bezpieczeństwa na morzu w Zatoce Gwinejskiej;
29. podkreśla znaczenie różnicowania dostawców energii, źródeł i szlaków transportowych; podkreśla coraz większe znaczenie krajów basenu Oceanu Atlantyckiego w produkcji energii i gromadzeniu jej rezerw, a także w produkcji surowców, co stwarza znaczne możliwości dywersyfikacji; sugeruje, aby unijno-amerykańska Rada ds. Energii wraz z innymi krajami basenu Oceanu Atlantyckiego zbadała możliwość współpracy w kwestii bezpieczeństwa energetycznego i zrównoważoności, co obejmuje również technologie w dziedzinie pozyskiwania energii ze źródeł odnawialnych; w tym samym duchu sugeruje także zbadanie możliwości ściślejszej współpracy w dziedzinie wydajnego wykorzystywania surowców i w zakresie recyklingu;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

30. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w swoim przemówieniu inauguracyjnym prezydent B. Obama położył nacisk na przywrócenie Stanom Zjednoczonym zdolności zarządzania w warunkach kryzysu za granicą, a także ma nadzieję, że współpraca, jaką UE i USA podjęły już w zakresie zarządzania kryzysowego i zapobiegania kryzysom w Afryce Wschodniej, zostanie rozszerzona na wybrzeże Oceanu Atlantyckiego; w tym kontekście zachęca obu partnerów do pełnego i konstruktywnego wykorzystania umowy ramowej z 2011 r. dotyczącej udziału USA we wspólnej polityce bezpieczeństwa i obrony; wzywa państwa członkowskie UE do poważnego zaangażowania we wspólne projekty łączenia i udostępniania zasobów pozwalające niezależnie wypełniać zadania opisane w art. 43 traktatu z Lizbony;

31. wzywa UE i USA do dalszego pogłębiania dialogu i współpracy w dziedzinie rozwoju, aby poprawić jakość i skuteczność pomocy rozwojowej; nawołuje obu partnerów do dalszego wsparcia na rzecz realizacji milenijnych celów rozwoju do roku 2015; wyraża zadowolenie, że partnerzy powołali grupę analityczną, która zajmie się kwestią milenijnych celów rozwoju po roku 2015; wzywa partnerów do ścisłej koordynacji z krajami wybrzeża Atlantyku z myślą o realizacji tych celów z uwagi na ich szczególne znaczenie dla wspomnianej grupy krajów; nawołuje UE i USA do zastanowienia się w tym procesie analizy, w jaki sposób w okresie po roku 2015 milenijne cele rozwoju można powiązać z celami zrównoważonego rozwoju;

32. z zadowoleniem przyjmuje odnowienie przez prezydenta B. Obamę zobowiązania do przeciwdziałania zmianom klimatycznym; wzywa partnerów do jak najszybszego osiągnięcia – najpóźniej do 2015 r. – porozumienia w sprawie wiążących celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, zgodnie z celem powstrzymania zmiany klimatu, tak by wzrost temperatury nie przekroczył 2 °C; oczekuje, że kwestia ta zostanie poruszona na następnym szczycie dwustronnym; podkreśla potrzebę zaangażowania w te wysiłki krajów atlantyckich, zwłaszcza ze względu na szkodliwy wpływ zmian klimatu – w tych krajach i na całym świecie – na produkcję żywności, bioróżnorodność, pustynnienie i ekstremalne zjawiska pogodowe; uznaje za kluczowe, by w kontekście posiedzenia Zgromadzenia Ogólnego ICAO UE i USA dążyły do zawarcia ogólnoświatowej umowy w sprawie uregulowania problemu emisji pochodzących z transportu lotniczego; potwierdza potrzebę bliskiej współpracy transatlantyckiej w dziedzinie wydobywania gazu łupkowego;

33. wzywa UE i USA do przyjęcia wspólnej strategii na forach międzynarodowych, zwłaszcza na forum ONZ, w zakresie redukcji broni masowego rażenia i broni konwencjonalnej, a także do zaangażowania w te wysiłki krajów atlantyckich; oczekuje od USA i Rosji dalszych postępów w związku z rozbrojeniem jądrowym; z wielkim zadowoleniem przyjmuje niedawne zatwierdzenie przez Zgromadzenie Ogólne ONZ traktatu o handlu bronią oraz wzywa państwa członkowskie UE i Stany Zjednoczone do szybkiego podpisania tego traktatu;

34. zachęca ośrodki analityczne i badaczy do dalszych badań nad szerszą współpracą transatlantycką, co sprzyja również idei szerszej społeczności atlantyckiej;

35. podkreśla, że wymiana kulturowa za pośrednictwem programów edukacyjnych ma kluczowe znaczenie dla kultywowania wspólnych wartości i tym samym dla budowania więzi między partnerami basenu Oceanu Atlantyckiego;

Bieżące sprawy i konflikty

36. wzywa partnerów do priorytetowego traktowania kwestii ścisłej koordynacji działań mających na celu wspieranie przemian demokratycznych w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie w oparciu o kompleksową i przewidującą określone warunki strategię pomocy i zachęt do prowadzenia reform demokratycznych; wzywa partnerów do jak najściślejszej koordynacji we wspieraniu opozycji w Syrii oraz do dalszego wywierania presji na Rosję i Chiny w celu pilnego znalezienia politycznego rozwiązania tragicznego w skutkach kryzysu w tym kraju; popiera apel o zwołanie konferencji pokojowej w sprawie Syrii w Genewie; podkreśla potrzebę znalezienia wspólnej odpowiedzi na brak politycznej stabilności i grożący kryzys gospodarczy w Egipcie; zachęca do współpracy w celu wspierania programów demokratyzacji w tym regionie;

37. podkreśla potrzebę koordynacji działań między UE, jej państwami członkowskimi, USA, Unią Afrykańską, Wspólnotą Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej, ONZ i innymi podmiotami w celu poparcia wdrożenia planu przemian w Mali oraz potrzebę udzielenia pomocy finansowej i logistycznej międzynarodowej misji wsparcia w Mali pod dowództwem sił afrykańskich, która zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 2100, przyjętą w dniu 25 kwietnia 2013 r., jest gotowa do przekazania swojego mandatu wielowymiarowej zintegrowanej misji stabilizacyjnej ONZ w Mali;

38. wyraża ubolewanie w związku z tym, że proces pokojowy na Bliskim Wschodzie utknął w martwym punkcie; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że prezydent B. Obama podczas swojej pierwszej podróży zagranicznej po ponownym wyborze na urząd odwiedził Izrael, Autonomię Palestyńską i Jordanię oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proces pokojowy na Bliskim Wschodzie ponownie stał się najważniejszym priorytetem, na co wskazują obecnie podejmowane

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

wysiłki przez sekretarza stanu Johna Kerry'ego; wyraża zadowolenie z powodu zaangażowania prezydenta B. Obamy na rzecz rozwiązania przewidującego istnienie dwóch państw; wzywa stronę amerykańską do wywarcia nacisku w celu zaprzestania budowy osiedli i do współpracy z UE w celu wznowienia negocjacji izraelsko-palestyńskich; podziela poglądy prezydenta B. Obamy dotyczące ciągłego budowania osiedli przez Izrael oraz wagi, jaką ma kwestia zapewnienia bezpieczeństwa Izraelowi;

39. wzywa obu partnerów do dalszych działań służących dyplomatycznemu rozwiązaniu problemu irańskiego programu jądrowego w celu szybkiego wypracowania w ramach negocjacji kompleksowego i trwałego porozumienia, które wzmocniłoby przekonanie społeczności międzynarodowej o wyłącznie pokojowym charakterze irańskiego programu jądrowego przy jednoczesnym poszanowaniu uzasadnionego prawa Iranu do pokojowego wykorzystania energii jądrowej zgodnie z Układem o nierozprzestrzaniu broni jądrowej; wzywa UE i USA do rozważenia – w kontekście negocjacji z Iranem (UE 3+3, P5+1) – skoordynowanego i warunkowego zniesienia sankcji w zamian za wspólnie ustalone i podlegające weryfikacji działania rządu irańskiego zmierzające do uregulowania wszystkich zaległych kwestii dotyczących jego programu jądrowego w pełnej zgodności z postanowieniami Układu o nierozprzestrzaniu broni jądrowej, wymogami ustanowionymi przez zarząd Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej oraz żądaniem wysuwanym przez tę agencję; wzywa obu partnerów do przyjęcia bardziej kompleksowego podejścia w stosunkach z Iranem, które obejmie również problematykę praw człowieka oraz szerszy obraz bezpieczeństwa w regionie, a także do zaangażowania w stosownych przypadkach irańskiego społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych;

40. wzywa partnerów do wspólnego opracowania kompleksowego podejścia do kwestii Afganistanu na okres po roku 2014 w ramach działań koordynowanych z rządem tego kraju; podkreśla, że właściwie wyszkolona i wyposażona afgańska armia i siły bezpieczeństwa – tak samo jak strategie na rzecz rozwoju społecznego i społeczno-gospodarczego, dobrych rządów i praworządności – będą miały kluczowe znaczenie dla utrzymania pokoju, stabilności i bezpieczeństwa w tym kraju, podobnie jak o wiele większe zaangażowanie krajów sąsiadujących z Afganistanem w realizację tych celów; podkreśla również potrzebę przeprowadzenia demokratycznego i pluralistycznego procesu politycznego w tym kraju; uznaje zasadniczą rolę, jaką NATO odgrywało w koordynowaniu działań w zakresie bezpieczeństwa w odpowiedzi na zagrożenie terrorystyczne w Afganistanie, w tym w procesie odbudowy i rehabilitacji, a także wskazuje na rolę, jaką NATO będzie mogło odgrywać po roku 2014;

41. podkreśla znaczenie Partnerstwa Wschodniego dla UE; podkreśla potrzebę zbliżenia krajów tego sąsiadującego regionu do UE pod względem politycznym i gospodarczym oraz przybliżenia im wspólnych wartości partnerów transatlantyckich; wzywa UE i USA do aktywnej koordynacji w tej dziedzinie oraz podkreśla potrzebę podjęcia skoordynowanych starań w celu wsparcia reform demokratycznych, umocnienia instytucji demokratycznych i poprawy pokojowego rozwiązywania konfliktów; docenia stałe wsparcie, jakiego Stany Zjednoczone udzielają procesowi rozszerzenia UE o kraje Bałkanów Zachodnich, oraz zachęca obu partnerów do utrzymania skoordynowanego podejścia wobec krajów tego regionu;

42. wzywa obydwu partnerów do lepszego koordynowania polityki w zakresie krytycznego zaangażowania w sprawę Rosji; podkreśla znaczenie współpracy z Rosją w zakresie globalnych wyzwań, które obejmują również rozbrojenie i nierozprzestrzanie; wzywa UE i USA do wniesienia wkładu w proces modernizacji Rosji ze szczególnym naciskiem na kwestię konsolidacji demokracji, wzmocnienia praw człowieka i praworządności oraz promowanie zróżnicowanego i sprawiedliwego społecznie wzrostu gospodarczego; podkreśla znaczenie promowania kontaktów międzyludzkich; w związku z tym wyraża ubolewanie z powodu nowych restrykcyjnych ustaw dotyczących organizacji pozarządowych oraz z powodu rosnącej presji, jaką władze Rosji wywierają na biura organizacji pozarządowych działających w Rosji; podkreśla, że wypełnienie zobowiązań podjętych przez Rosję w związku z przystąpieniem do WTO stanowi istotną część programu modernizacji tego kraju; wzywa obu partnerów do podjęcia z Rosją konstruktywnej dyskusji w sprawie zamrożonych konfliktów; wyraża zadowolenie z zatwierdzenia przez Kongres USA listy Magnickiego i przypomina o swojej własnej rezolucji z października 2012 r.;

43. odnotowuje przesunięcie uwagi społeczności międzynarodowej na kraje Azji Wschodniej ze względu na rozwój polityczny i wzrost gospodarczy w regionie Azji i Pacyfiku; z zadowoleniem przyjmuje niedawne rozpoczęcie bliższych konsultacji między UE a USA w sprawie tego regionu i uważa, że może to doprowadzić do ściślejszej współpracy między UE a USA z myślą o Azji; dostrzega w szczególności potrzebę skoordynowanych działań w odpowiedzi na problemy, które mogą ewentualnie zagrozić pokojowi w tym regionie, zwłaszcza w przypadku konfliktu dotyczącego Morza Południowochińskiego i Wschodniochińskiego, który jest źródłem agresywnego nacjonalizmu w niektórych krajach azjatyckich i stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa na morzu;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

44. zdecydowanie potępią eskalację wojennej retoryki przez Koreę Północną i jej bezpośrednie pogroźki pod adresem Stanów Zjednoczonych w odpowiedzi na niedawną rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ (nr 2087), na mocy której przyjęto surowsze sankcje; apeluje do Pjongjangu o zastosowanie się do odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ wzywających do wstrzymania realizacji programów w dziedzinie broni jądrowej i pocisków balistycznych; nawołuje obie strony do zachowania rozwagi i utrzymania pokoju za pośrednictwem kanałów dyplomatycznych; wzywa UE, USA oraz Koreę Południową do utrzymania bezpośredniego dialogu z Chinami w celu powstrzymania reżimu z Pjongjangu;

45. wzywa UE i USA do podjęcia skoordynowanych wysiłków na rzecz zobowiązania nowych przywódców chińskich do aktywniejszego zajmowania się kwestiami i konfliktami o charakterze globalnym; wyraża zadowolenie wobec faktu, że UE i Chiny postanowiły prowadzić stały dialog w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony, a także utrzymywać regularne kontakty między specjalnymi przedstawicielami i wysłannikami; przypomina, jak ważne jest utrzymanie otwartego dialogu z Chinami na temat dobrego zarządzania i poszanowania praw człowieka;

o

o o

46. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także administracji i Kongresowi USA.

P7_TA(2013)0281

Odbudowa i demokratyzacja Mali

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie odbudowy i demokratyzacji Mali (2013/2587(RSP))

(2016/C 065/17)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 20 kwietnia 2012 r. w sprawie sytuacji w Mali ⁽¹⁾ oraz z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie sytuacji w regionie Sahelu pod względem praw człowieka i bezpieczeństwa ⁽²⁾,
- uwzględniając strategię Unii Europejskiej na rzecz bezpieczeństwa i rozwoju w regionie Sahelu przyjętą w marcu 2011 r.,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) nr 2056 (2012) i nr 2071 (2012) w sprawie sytuacji w Mali,
- uwzględniając rezolucję RB ONZ nr 2085 (2012) zezwalającą na rozmieszczenie w Mali międzynarodowej misji wsparcia pod dowództwem sił afrykańskich (AFISMA),
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Mali z dnia 22 marca, 26 marca, 7 kwietnia, 21 i 23 grudnia 2012 r., a także z dni 11 stycznia 2013 r., 7 marca 2013 r. i 7 czerwca 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady UE w sprawie Sahelu z dnia 23 marca 2012 r., w których zatwierdzono koncepcję zarządzania kryzysowego dla cywilnej misji doradczej, pomocowej i szkoleniowej WPBiO w regionie Sahelu,
- uwzględniając konkluzje Rady UE w sprawie Mali z dni 31 stycznia 18 lutego, 23 kwietnia i 27 maja 2013 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0141.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0263.